

Chương 329: Tắm Rửa Cho Pet Nào

(Số từ: 3588)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

20:12 PM 08/05/2023

Bản thân lễ hội đã kết thúc, nhưng Temple, dự kiến mở cửa đến cuối tuần, bắt đầu kiểm soát lượng khách ngay lập tức. Các biện pháp ngay lập tức đã được thực hiện trên khắp Thủ đô Đế quốc.

Quân đội kiểm soát tất cả các cổng của Thủ đô Đế quốc, cố gắng khôi phục lại sự hỗn loạn.

Tất nhiên, tất cả những điều này xảy ra bên ngoài Temple, vì vậy đối với tôi chỉ có cảm giác như những ngày còn lại của Lễ hội Temple kết thúc hơi sớm.

"Thật yên tĩnh."

"Vâng."

Ellen và tôi lại một lần nữa tản bộ qua Temple thanh bình.

Mặc dù Ellen đã được trao vương miện Miss Temple, nhưng cô ấy vẫn chỉ là Ellen.

Cô ấy đã không thay đổi nhiều và dường như không coi trọng điều đó. Nếu bất cứ điều gì, nó có vẻ như là một mối bận tâm với cô ấy.

Lễ hội đã kết thúc.

Giải đấu cũng đã kết thúc, vì vậy dự kiến sẽ sắp xếp một cuộc yết kiến với Hoàng đế, nhưng do hoàn cảnh, cơ hội đó có thể không đến.

Vấn đề gian lận tài trợ của trại trẻ mồ côi sẽ được giải quyết sau.

Cuối cùng, Ellen đã trở thành Miss Temple mặc dù cô ấy không thể tham gia cuộc thi, và Cliffman đã được xếp vào hàng đầu.

Tôi không chắc liệu vấn đề về sự tự tin hay chứng sợ con người của anh ấy đã được giải quyết hay chưa.

Có vẻ như anh ấy đang bị Liana trách mắng, hỏi tại sao Ellen thắng còn anh ấy thì không.

Đây có phải là một phương pháp phục hồi chứng sợ người hay chỉ là một kẻ bắt nạt mới xuất hiện?

Ngoài ra còn có vấn đề của Radia Schmit.

Radia Schmit đã mất tích. Mặc dù lễ tốt nghiệp của cô ấy đã cận kề, Radia Schmit vẫn là một sinh viên của Temple và là nhà vô địch giải đấu liên khối.

Sự biến mất của cô ấy sẽ sớm trở thành một vấn đề.

Eleris, người đã bắt cô ấy, sẽ xử lý nó, nhưng Radia Schmit đã liên kết với Tổ chức Vô danh. Cô nhất định phải là nhân chứng quan trọng trong vụ án này.

Hiện tại, tất cả những gì tôi có thể làm là hy vọng rằng Eleris sẽ che giấu cô ấy thật tốt.

Vì thế,

"Đó là thời gian nghỉ."

"Vâng."

Kỳ nghỉ đông đã bắt đầu.

Trong khi Hoàng gia sẽ hỗn loạn, tôi đã hoàn thành nhiệm vụ của mình bằng cách giết chết Riverrier Lanze.

"Anh sẽ làm gì trong kỳ nghỉ này?"

Ellen nhìn tôi và hỏi.

"Chà, anh thực sự không có nơi nào để đi, vì vậy anh sẽ ở lại Temple."

Có rất nhiều việc phải làm.

—Đàm phán với Hội đồng ma cà rồng.

—Kết nối lại với Black Order.

—Thu thập thông tin về Cantus Magna.

—Quyết định nơi ở Adriana.

—Liên lạc, chống phá các thế lực cách mạng.

Mặc dù đó không phải trách nhiệm của tôi, nhưng cũng có vấn đề của câu lạc bộ nghiên cứu Phép thuật.

Thay vào đó, tôi có cảm giác rằng tôi đã hoãn những việc tôi không thể làm trong học kỳ để bắt đầu kỳ nghỉ của mình, vì vậy bây giờ tôi bận rộn hơn cả trong học kỳ.

Ellen lặng lẽ đi bên cạnh tôi.

“Em sẽ về nhà.”

“...Nhà?”

“Vâng, về nhà.”

Đương nhiên, cha mẹ của Ellen vẫn còn sống và khỏe mạnh. Cô ấy đã không thể trở về nhà cả năm, vì vậy có vẻ như cô ấy muốn quay lại trong kỳ nghỉ đông này.

Hoàn cảnh gia đình của Ellen và những chi tiết như vậy không được trình bày chi tiết. Ellen không phải quý tộc cũng không phải thường dân.

Anh hùng Ragan Artorius là một mạo hiểm giả lớn lên ở một ngôi làng bình thường, xuất thân từ một gia đình bình thường.

Vì vậy, em gái Ellen của anh chỉ là một cô gái lớn lên ở một ngôi làng bình thường, xuất thân từ một gia đình bình thường.

Ellen vốn là một cô gái ít nói, nhưng cô ấy chưa bao giờ nói về quê hương của mình. Tất nhiên, có vẻ như cô ấy không có lý do cụ thể để nói về nó, hơn là không muốn.

Tôi chưa bao giờ hỏi ngay từ đầu.

Nếu tôi bắt đầu hỏi về điều đó, Ellen sẽ hỏi lại tôi, và tôi sẽ không có gì để nói, vì vậy tôi cố tình không hỏi.

Nhân tiện, nếu cô ấy trở về nhà, cô ấy sẽ ở cùng gia đình lần đầu tiên sau một thời gian, vậy cô ấy có định ở đó trong suốt kỳ nghỉ không?

"...Khi nào em sẽ trở lại nếu đi?"

"Em không biết."

Có vẻ như cô ấy không có suy nghĩ hay kế hoạch nào ngoài việc về nhà và dành thời gian cho gia đình.

Cô ấy có định quay lại sau khi kỳ nghỉ kết thúc và năm học mới bắt đầu không?

Vậy thì đó sẽ là bao nhiêu tháng?

Ngay cả khi cô ấy quay lại vào tháng Ba, cô ấy sẽ phải xa Temple trong hai tháng, phải không?

"...Tại sao?"

Tôi không biết biểu hiện của mình trông như thế nào, nhưng Ellen nghiêng đầu khi nhìn tôi.

"Anh có muốn em quay lại sớm không?"

Không, nó không phải như thế đâu!

Sao tự dưng lại hỏi vậy?!

Em có biết điều đó khiến tôi cảm thấy thế nào không?

Em có nghĩ rằng tôi sẽ nhớ em nếu tôi không gặp em trong một thời gian dài?

Em nhìn tôi với ánh mắt xuyên thấu như vậy.

Em...

Em thực sự...

"...Vâng."

Cuối cùng, tôi đã nói ra điều đó, cảm giác như mình sắp chết vì đau đớn.

KHÔNG.

Nếu tôi không gặp em quá lâu, tôi sẽ lo lắng.

Ngay cả khi em đang ở nhà, em không bao giờ biết điều gì có thể xảy ra.

Không phải vậy sao?

Chắc chắn không phải vì tôi nghĩ rằng tôi sẽ nhớ em khi không có em bên cạnh.

Nó sẽ không... có lẽ.

Ellen dường như suy nghĩ một lúc, rồi nghiêng đầu.

"Anh có muốn đi cùng em không?"

"...Cái gì?"

"Đến nhà em. Anh có muốn đi với em không?"

Tôi nhất thời không nói nên lời trước câu hỏi bất ngờ của cô ấy.

Điều này giống như, nếu có vẻ như cô ấy sẽ nhớ tôi khi tôi đi vắng, cô ấy chỉ nói, "Chúng ta hãy đi cùng nhau."

Đó là một cái gì đó... một cái gì đó...

Bây giờ tôi thậm chí không biết chuyện gì đang xảy ra giữa cô ấy và tôi....

Tôi nói với cô ấy rằng tôi không có việc gì để làm, vì vậy thực sự không có lý do gì để tôi từ chối lời mời của cô ấy.

Nhưng tôi không có quyền hỏi tại sao tôi nên đến đó, nhất là khi tôi xông vào Arlanaria mà không có Harriet.

"Nếu anh không muốn thì thôi kệ."

Ellen cứ bình thản bước đi. Cô ấy không có vẻ tức giận hay bất cứ điều gì như thế....

Cô ấy không điên, phải không? Khi cô ấy tức giận, môi cô ấy sẽ bĩu ra, nhưng có vẻ như không phải vậy.

Nhưng.

Cha mẹ của Ellen.

Cha mẹ của Anh hùng Ragan Artorius.

Tôi tò mò.

Tôi chỉ tình cờ đặt họ là anh hùng và em gái của anh ấy, nhưng không cần phải giải thích cha mẹ của họ là ai.

Cha mẹ của họ là ai mà cả hai đứa con của họ đều là quái vật?

Không, bên cạnh đó, chỉ là....

Tôi tò mò về môi trường mà Ellen lớn lên.

Nhưng, có quá nhiều việc phải làm trong kỳ nghỉ này.

Tôi không đủ khả năng để đi xa.

“...Anh xin lỗi.”

“Anh có gì phải xin lỗi?”

Không có lý do gì để cảm thấy tiếc nuối khi không thể đi cùng nhau.

Ellen nhún vai như thể nói rằng không sao cả.

Adriana đã cảm thấy khá xấu hổ trong vài ngày qua.

Tất nhiên, nó khác với sự bối rối mà cô ấy đã trải qua khi bị giam giữ bởi Tổ chức Vô danh.

"Này, em có cần gì không?"

"Không... em không sao, Chị ạ."

Sau khi Reinhardt thả cô ấy xuống và rời đi, người này dường như là Bà chủ của một tổ chức không xác định, cứ quanh quẩn bên cô ấy bất cứ khi nào có cơ hội.

"Heh. Chà, nếu em cần gì thì cứ nói với chị. Chị luôn ở đây."

Ở tầng cao nhất của tòa nhà, cô ấy nằm dài trên chiếc ghế sofa ở nơi lẽ ra phải gọi là văn phòng của mình, không làm gì cả. Adriana dành cả ngày trong căn phòng đằng sau nó.

"Nhưng nếu chị cho em một phòng... chị ngủ ở đâu vậy chị? Lần trước chị ngủ trên sàn..."

"Chị ư? Chị không thực sự quan tâm đến những điều đó."

Ngay từ đầu, cô ấy đã không thực sự sử dụng phòng và chỉ ở gần văn phòng của mình.

Đêm qua, Adriana giặt mình khi đi vệ sinh lúc nửa đêm.

Cô nhìn thấy Bà chủ, người đã cho cô một phòng, nằm dài trên sàn văn phòng, ngủ.

Cô cho Adriana một căn phòng và ngủ trên sàn nhà.

Cô ngạc nhiên đến nỗi khi cô bảo không được ngủ ở chỗ như vậy, Bà chủ cười xòa, gãi bụng bảo: “Chị thường ngủ như thế này” rồi lại nằm xuống.

Cô ấy không có vẻ gì là người xấu.

Adriana cảm thấy kỳ lạ mỗi khi Loyar, một người mà cô chưa từng gặp bao giờ, lảng vảng xung quanh cô.

‘Em đang làm gì thế?’

‘Em không chán à?’

‘Muốn đi dạo không?’

‘Có gì muốn ăn không?’

‘Mọi thứ có thoải mái không?’

Khi Adriana cố gắng thiền trong phòng của cô ấy, Loyar cứ đi vòng quanh và bắt chuyện.

Adriana không thấy phiền phức.

Ngược lại, cô nghĩ việc Loyar liên tục đi vòng quanh và đặt câu hỏi giống như một chú cún con.

Dù biết nghĩ như vậy là bất lịch sự, nhưng cô không khỏi cảm thấy như có một con chó lớn đang vây lấy mình. Cảnh tượng đáng yêu một cách kỳ lạ, và Adriana cảm thấy kỳ lạ mỗi khi nhìn thấy Bà chủ có vẻ ngoài lôi thôi của mình.

'Chị ấy là kiểu người nào...?'

Adriana không biết chính xác đây là nơi như thế nào, hay tại sao người được gọi là Chị đại lại là người trông tồi tàn nhất ở đây.

Những người khác mặc quần áo thơm mát, ngay cả khi chúng không đất tiền và tắm rửa thường xuyên.

Nhưng người này lúc nào trông cũng xộc xệch, tóc lòa xòa tứ phía, giống như một con chó mắc mưa chưa tắm.

Adriana đã sống trong một tu viện.

Cuộc sống của cô ấy tập trung vào việc tu dưỡng bản thân và chăm sóc bản thân là điều hiển nhiên. Cô ấy cực kỳ nghiêm ngặt về sự sạch sẽ và giữ cho môi trường xung quanh gọn gàng.

Từng sống gọn gàng ngăn nắp với tư cách là một nữ tu, lần đầu tiên Adriana nhận ra rằng cô có một nỗi ám ảnh kỳ lạ khi sống cùng Loyar.

Bất kể Loyar là ai.

Bất kể cô ấy có thể đáng sợ đến mức nào.

Nhìn thấy ai đó sống như vậy thật quá đau lòng.

"Ừm... Chị ơi."

"Hả? Cái gì? Chuyện gì?"

Khi Loyar đến gần, Adriana hơi nhăn mặt lùi lại.

"Ừm... Có lẽ chị nên tắm rửa một chút..."

"Tắm rửa? Tại sao?"

"Chà, trông chị sẽ đẹp hơn, và sẽ không có bất kỳ mùi lạ nào... Đúng không? À, ý em không phải là chị có mùi khó chịu! Chỉ là... nó có thể tốt cho sức khỏe hơn..."

Loyar nghiêng đầu và ngửi cánh tay cô ấy.

"Có mùi không? Đây là mùi hương tự nhiên của chị."

"Không, nó không thể là mùi hương tự nhiên của chị... Uh, um."

Adriana không thể nói rằng Loyar không có mùi gì cả.

Cô cũng không thể nói với Loyar rằng cô ấy có mùi như một con chó ướt, vì vậy Adriana cắn môi.

Cuộc đấu tranh nhất thời của Adriana để tìm ra những từ phù hợp chỉ tồn tại trong thời gian ngắn.

"Vậy chị sẽ đi tắm rửa."

Cùng với đó, Loyar nhanh chóng biến mất ở đâu đó.

"..."

Khi Adriana nhìn thấy người phụ nữ tóc trắng, lúc này đang ướt sũng nước, cô ấy im lặng nhìn Loyar.

“Chị tắm rửa sạch sẽ, còn có mùi sao?”

Rõ ràng là cô ấy chỉ tạt nước vào mình trong một thời gian ngắn.

Cô vẫn mặc bộ quần áo bẩn thỉu như cũ. Chưa hết, cô ấy tuyên bố rằng kể từ khi cô ấy tắm rửa, mọi thứ đều ổn.

Adriana cảm thấy như thể một thứ gì đó quan trọng trong cô đã tan vỡ.

Bây giờ cô đã hiểu, ở một mức độ nào đó, tại sao đôi khi Reinhardt lao vào những tình huống mà không cần suy nghĩ, như một kẻ điên.

Đây hẳn là cảm giác.

*Cạch!

"Ồ?"

"Theo em."

Với vẻ mặt kiên quyết, Adriana bắt đầu dẫn Loyar đi.

*Splash!

-Ew, chị ghét cái mùi này!

-Không thích mùi xà bông thì thích gì?!

-Ah! Đừng đặt cái đó vào! Nó trơn!

-Nằm yên một lát đi!

Các thành viên của Rotary đều liếc nhìn nhau khi nghe thấy tiếng ồn phát ra từ phòng tắm.

"Có chuyện gì vậy?"

"Anh biết đấy, cô gái mà Reinhardt đã mang đến đây gần đây."

"Còn cô ấy thì sao?"

"Cô ấy hình như đang tắm rửa cho Chị đại."

"Chị đại á?"

-Đến đây!

-KHÔNG! Chị không muốn! Chị đi đây!

-Chị nghĩ mình sẽ khỏa thân đi đâu thế?! Nhanh lên và đến đây!

*Splash!!

Các thành viên băng đảng đi ngang qua hành lang đứng há hốc miệng.

Ai đó đang cố gắng tắm rửa cho con chó hoang của Irena. Có thể nghe thấy âm thanh của ai đó bị người khác nắm chặt, nhưng có vẻ như đó không phải là Adriana mà là Bà chủ của họ đang bị bắt.

Chị đại của họ được biết đến là người ghét bất cứ điều gì phiền phức và cảm thấy việc tắm rửa hay thay quần áo là vô cùng khó chịu.

Cô ấy sẽ hất nước lên mặt và nói rằng cô ấy đã tắm sạch.

-Thôi đi! Chị nói dừng lại!

-Chị nghĩ mình đang đi đâu?!

Bất chấp sự phản đối của Loyar, cô gái đến từ Temple đã cưỡng bức cô tắm rửa. Loyar phát ra tiếng động như thể cô ấy là một con chó, cố gắng trốn thoát, nhưng cuối cùng, cô ấy bị bắt và bị cuốn đi trái với ý muốn của mình.

"Người từ Temple thực sự là một thực thể gì đó."

"Ừm, Chị đại không thể làm gì được."

Mọi người đều bình luận về Temple đáng chú ý như thế nào và tất cả họ đều có điều gì đó muốn nói khi đi ngang qua.

Tắm rửa cho một con chó lớn bị điên là một nhiệm vụ khó khăn. Đương nhiên, người tắm rửa cho con chó sẽ bị ướt.

Adriana không chỉ tóc mà cả quần áo cũng ướt sũng. Tất nhiên, người được tắm rửa, Loyar, đã thay quần áo mới, và mái tóc ướt của cô ấy đang được Adriana lau khô cẩn thận bằng khăn tắm.

"Hãy nhìn nó tốt hơn bao nhiêu sau khi tắm."

"...Là nó?"

Loyar, nhìn vào hình ảnh phản chiếu của mình trong gương, mang một vẻ mặt ủ rũ.

Sau khi lau khô mái tóc rối của Loyar, Adriana bắt đầu chải nhẹ bằng lược.

Loyar không biết về những thứ khác, nhưng cảm giác bàn chải nhẹ nhàng cào vào da đầu và tóc

của cô thật dễ chịu. Vì vậy, cô giao cơ thể mình cho Adriana chạm vào và nhắm mắt lại.

Mái tóc trắng xơ xác và rối bù của cô ấy được tái sinh dưới bàn tay của Adriana.

Mặc dù nó không được bảo dưỡng đúng cách và không mượt mà, nhưng nó không có vẻ lộn xộn như vừa mới đây.

"Từ giờ trở đi, xin hãy tắm rửa sạch sẽ."

"Ừm... chị không biết."

Loyar tự gõ vào đầu mình.

"Chải tóc thêm một chút."

"..."

Cuối cùng, Adriana đã chải tóc khá lâu.

Khi lần đầu tiên nhìn thấy Loyar trông giống như một con người, các thành viên trong nhóm đã vô cùng sửng sốt.

-Chị đại bây giờ chắc ra dáng người rồi.

-Ừ, chị ấy có.

"Các người đang nói cái gì vậy?!"

Mọi người xác nhận Chị đại đúng là người, đều ngây ngốc gật đầu.

Khách du lịch quanh Thủ đô Đế quốc nhanh chóng sơ tán dưới sự kiểm soát chặt chẽ. Mặc dù cảm giác khủng hoảng vẫn còn tồn tại trên Thủ đô Đế

quốc, nhưng bầu không khí hỗn loạn dần lắng xuống.

Hoàng tộc đã phải đưa ra một thông báo để ngăn chặn những tin đồn bừa bãi lan truyền trong dân chúng.

Những con quỷ đã xuất hiện ở khu vực phía nam của Thủ đô Đế quốc và tàn sát Riverrier Lanze, cựu Chỉ huy Thánh Hiệp sĩ, cùng với những người thờ phụng Ngũ đại Thần giáo tại một tu viện bỏ hoang gần đó.

Danh tính của những con quỷ tấn công không rõ ràng, và Hoàng tộc đang điều tra vụ việc bằng tất cả sức lực của họ.

Đó là một trường hợp khẩn cấp, nhưng họ đã cảnh báo không được nhầm lẫn nó với những tin đồn vô căn cứ liên quan đến Ma Vương.

Thông báo về cơ bản là như vậy.

Không có sự giả dối trong đó. Không có lý do gì để trộn lẫn sự giả dối cả.

Trong tình huống mà một cuộc nổi loạn quy mô lớn có thể nổ ra nếu họ đụng độ với lực lượng của Ngũ Đại Thần Giáo, thay vào đó lũ quỷ đã ra đòn.

Sự thù địch của Ngũ đại Thần giáo đối với Đế quốc đã biến thành sự thù địch đối với quỷ dữ.

Bây giờ tôi đang ngồi lặng lẽ trong một mạch nước ngầm được chiếu sáng mờ mờ.

Với một đồng lửa duy nhất thấp sáng.

*Cạch

Có người xuất hiện từ xa, cùng với tiếng bước chân.

Đó là Bá tước Argon Ponteus.

Sarkegaar.

"Ông đã đến."

"Vâng, thưa Điện hạ."

"Ngồi đi."

"Vâng."

Sarkegaar ngồi xuống đối diện tôi.

Eleris đột ngột xuất hiện sau một thời gian ngắn.

"Radia đâu?"

"Cô ấy đang ở trong phòng. Cô ấy sẽ không chạy trốn đâu, nên đừng lo lắng."

Eleris lặng lẽ ngồi xuống cạnh đồng lửa.

Có những điều cần thảo luận liên quan đến vụ việc trước đó và các vấn đề khác, vì vậy tôi đã gọi tất cả cấp dưới của mình đến căn cứ cũ của Rotary.

Ngay khi Loyar đến, chúng tôi có thể bắt đầu câu chuyện.

Chúng tôi đã chờ đợi bao lâu khi, cùng với tiếng bước chân, ai đó lộ diện?

".....?"

"?"

"Cái gì?"

Khi nhìn thấy người xuất hiện, cả ba chúng tôi không khỏi nghiêng đầu bối rối.

".....?"

Với tất cả chúng tôi lộ vẻ hoang mang, người đến cũng nghiêng đầu.

"Loyar.....?"

"Hình như không phải cô ấy."

Nó không giống như tóc trắng là phổ biến.

Đó là Loyar, nhưng cô ấy trông khác hẳn mọi khi khiến cả ba chúng tôi không khỏi sửng sốt.

Loyar thông thường luôn trông giống như một con chó không được chăm sóc, vì vậy chúng tôi sẽ giữ khoảng cách khi cô ấy đến gần. Nhưng giờ đây, trang phục và mái tóc của Loyar đã ở trong tình trạng hoàn hảo.

KHÔNG.

Có phải Loyar luôn trông như thế không?

Ngạc nhiên thay, cô ấy trông khá tươi tắn?

"Cô đã tắm?"

Trước câu hỏi của Eleris, Loyar gật đầu.

"Có một vấn đề với điều đó?"

"Nhưng tại sao?"

Cả Sarkegaar và Eleris đều bị sốc khi biết rằng Loyar đã tắm và thay quần áo.

—Loyar.

Cô ấy đã sống kiểu gì vậy?

Và tại sao cô ấy lại tắm?

Việc ai đó bị bất ngờ khi tắm đã đủ vô lý rồi.

Loyar gục xuống, bị đánh bại.

“Điện hạ giao một đứa bé cho tôi, cô ấy tắm rửa cho tôi.”

".....Adriana?"

“Vâng.”

Cảm giác nghe ai đó tự thú thừa nhận rằng họ đã được người khác tắm rửa khá kỳ quặc.

Cô gái này thực sự là một con chó hay cái gì đó?

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading